

ma peäle; agga mis alwaste on petud se
tahhab paljo milja enne kui se kossub.

Wägga pohha on et teie ommad hobbo-
sed wägga norelt prukite; temma lufondid
on nõrgad ning temma jääb pea kangeks jal-
gedest ning nõrgaks rist-luust; temma ei kasa
wa sureks ning jääb keige omma ello aega
alwaks. Se hobbone, mis jo nores põl-
wes santiks sai, ei sa ellades kangeks teo-
weiseks.

Need rohhud mis ga hobboste wig-
gadus si parrandakse.

Monni hobbone saab äkkisest haigeks, ehk
ussi, ehk kahjo teagewa toiduse, ehk mu asja
parrast. Saggedaste tulles temmal abbi siis
kui sa woid sata temma kõht lahti; igga kord
kui so hobbone on haige agga ei sinna ei tea
mis wigga temmal on ning kust se tuli, oksi
agga nou et temma kõht saab lahti. Wot-
ta üks krep mis kaks waaksa plik ning ni paks
on

on kui weike sõrm; ühhe otsa ümber määsi
tahtud ehk linnad, et ta paksenaks saab kui
peial, sedda otsa kasta wee sisse, rippu a
riagumber sola peäle, sedda otsa touka tag-
gant hobboset parraka: sole sisse ja liguta
tedda kangeste sinna ning teinna, istu siis
temma selga ning sõita tedda rassa sinni kui
temma saab sojaks ja temma kõht wallale,
panne temma siis kinni agga ärra lasse ta
mitte mahha heita. Ku temma ei sa weel
mitte parremaks siis pruki sedda kreppe jälle
nenda kui enne sõlmi, istu jälle peäle sõitma,
panne ta siis kinni ning anna temmale süa.
Sinna woid ka kolmat korda tedda sõita kui
temma ei tahha weel süa. Ehk wotta pipso,
panne tuotakad sisse ning süta tedda põlle-
ma, pista sedda hobboset taggant parraka
sole sisse, siis temma kõht lähhab ka lahti
suujo läbbi.

Kui